

gang, kan det meget godt hælde, at dette Forhold bliver forandret ved, at der flytter andre Personer ind i et saadant Hjem, saa at Barnet derved faar en Omgang, det kan lide Skade under. Af Hensyn her- til finder jeg det heldigt, at Tjenesteforholdet kan ophøre med saa kort Varsel. Jeg tror dog, at man her bør gøre en Forskel mellem Børn og unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar. Hvis Tjenesteforholdet for de sidstnævnte altid kan ophøre med 14 Dages Varsel, vil det nemlig blive vanskeligt for visse unge Mennesker at faa passende og lønnende Arbejde. Det er i hvert Fald paa Landet saaledes, at man maa sikre sig Arbejdere til visse bestemte Tider af Aaret — Landbrugsarbejdet bliver jo i højere og højere Grad Sæsonarbejde —, og det er derfor nødvendigt, at man kan sikre sig den tilstrækkelige Arbejdskraft til de Tider af Aaret, hvor der er Brug for den. Hvis det bliver saaledes, at der kan indgaa frie Kontrakter med Personer over 18 Aar, medens Personer under 18 Aar skal kunne sige op med 14 Dages Varsel, vil man tilstræbe at faa Folk over 18 Aar i sin Tjeneste, og derved vil de unge Mennesker, som er under 18 Aar, blive ugunstigere stillet særlig i Henseende til Løn.

Da jeg forlangte Ordet, tænkte jeg paa at gøre opmærksom paa, at man har glemt at læse Korrektur paa Lovforslaget. Jeg beklager altid, naar der fremlægges Lovforslag her paa Tingets Bord, som man ikke har læst tilstrækkelig Korrektur paa. Det er imidlertid Tilfældet her, og jeg tror, at det er en Korrekturfejl, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) i Gaar gjorde opmærksom paa, at man i § 6, 2det Punktum, havde stillet Ordene lidt om, saa at de er kommet til at betyde noget andet end det, der er Tanken. Det er ogsaa en Korrekturfejl, naar man har glemt at sætte Punktum efter §§ 6, 7 og 9. (*Ordføreren for Forslagsstillerne* [Andreasen]: Det er Trykkeriets Skyld). Det kan være, det er Trykkeriets Skyld. Dette er dog den mindre væsentlige Side af Sagen. Det, det kommer an paa, er Lovforslagets Indhold og særlig det Indhold, det vil faa, naar det en Gang fremtræder som Lov. Det synes at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar, at han ønskede, at Lovforslaget skulde fremmes uden Nedsættelse af Udvalg (*Ordføreren for Forslagsstillerne* [Andreasen]: Det er en Misforstaaelse!). Jeg forstod Ordene saadan. Det ærede Medlem talte om „Begravelsesudvalg“ og

om noget i den Retning; men i saa Henseende vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem bør ikke udtale noget, som kan have Gran af Udseende af, at han ikke har Tillid til Ledelsen i dette Ting, i dette Tings Flertal — det er jo bestemmende for Arbejdet —, dette sidste er sagt rent en passant. Jeg vil bede om, at det Udvalg, der faar med Arbejdet at gøre, vil være betænkt paa at give Lovforslaget et saadant Indhold, at man, saa vidt det er muligt ad Lovgivnings Vej, kan bidrage sit til, at Børn og unge Mennesker i enhver Henseende, ogsaa i moralsk og etisk Henseende, kan komme til at arbejde under de bedst mulige Vilkaar, naar de skal ud blandt fremmede.

N. C. Jensen: Jeg havde Indtrykket af, da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) i Gaar fremsatte nogle Bemærkninger til dem, der havde talt fra andre Partier, at det egentlig var med mindre Glæde, han havde set, at disse Partiers Ordførere havde sluttet sig til Lovforslaget. Jeg gjorde opmærksom paa for det Partis Vedkommende, paa hvis Vegne jeg talte, at vi havde saa meget lettere ved at gøre vor Tilslutning til dette Lovforslag fuldstændig, som vi havde dette i vort Program. I et tidligere Program havde Venstre en Revision af Tyendeloven, i et senere en Ophævelse af Tyendeloven, saa dette Lovforslag er fuldstændig i Overensstemmelse med det Standpunkt, Venstre hele Tiden har staaet paa: at naar man fra den Side, som vi mente havde mest Nytte af Tyendeloven, ønskede at faa den afskaffet, skulde det ikke møde Modstand hos os.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ret, naar han siger, at det er ikke en principiel Forandring, der er foretaget af Socialdemokratiet. Nej, selvfølgelig er det ikke det, for Socialdemokraterne gaar egentlig kun til en Revision af Tyendeloven. De vil beholde Tyendeloven, til Trods for at man giver den en anden Overskrift, de beholder den for Børn og det unge Tyende. Derfor er det ikke en Principforandring, men det er en Forandring, for saa vidt som det Lovforslag, man i 1912—13 havde til Behandling, omfattede alt Tyende, og da var der, som tidligere sagt, intet Parti, der i den Grad stod samlet om Lovforslaget som Socialdemokratiet. Men det, som nu er Hovedspørgsmaalet, er, hvorledes man vil indrette den Tyendelovgivning, som man bibeholder, saa at den kommer Tyendet til